

trollens Skyld være aldeles nødvendigt at paalægge Livsforsikringsselskaberne som lovmæssig Pligt, at de i deres Spørgeske maer udtrykkelig lode vedkommende afgive Erklæring om, at han ikke havde forsikret i andre Selskaber. Ellers vilde jo Kontrollen være ganske og aldeles værdiløs. Saa vilde det være muligt for enhver, at lade sig forsikre i et ubegrænset Antal Selskaber for 1000 Kr. i hvert Selskab og paa denne Maade skabe sig en stor Forsikring stempelfri. Det kan godt være, at der ved en stor Del Selskaber for Øjeblikket findes et saadant Spørgsmaal i deres Skemaer, men der er ingen Grund til at antage, at Selskaberne vedblivende ville have dette, naar det var i de forsikredes Interesse, at det ikke fandtes der. Men selv med en saadan Bestemmelse vil Kontrollen dog være praktisk umulig. Den ærede Ordfører sammenlignede Spørgsmaalet om at kontrolere her med det Spørgsmaal, som har været fremme, da man gav Stempelfrihed for visse Lejekontrakter for smaa Lejligheder. Men det er ganske vist ulige lettere at kontrolere, om en Mand har 2 Lejligheder i samme Ejendom, end om han har 2 Livsforsikringer, en i et Selskab og en i et andet. Hvis man gaar ind paa dette, maa man fra Administrationens Side være forberedt paa, at der i høj Grad vil ske dette, at man gaar uden om Loven, eller at man kommer til at føre en meget besværlig Kontrol. Dertil kommer, at er man først kommen ind paa det, at Livsforsikringspolicer indtil et vist Beløb skulle være stempelfri, komme efterhaanden andre Policier, Brandpolicier osv. Man vil da spørge: Hvorfor skulle de smaa Brandpolicier være stempelpligtige, naar de smaa Livsforsikringspolicer ikke skulle være det, og saa fremdeles. Man vil derved komme til at begynde ganske smaat at smuldre Stempelindtægterne væk uden at naa noget næneværdigt derved. Dette er jeg en Modstander af.

Jeg er i det hele slet ikke nogen Tilhænger af det Princip, der ligger i dette Ændringsforslag. Jeg kan ikke sige andet end, at det forbavser mig, at man ikke har kunnet lade det lille Forslag, som var foreslaaet af Regeringen, gaa igennem, som det var, og at man nødvendigvis skulde ind paa noget helt nyt. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde ved Sagens 1ste Behandling, at Spørgsmaalet om, hvorvidt visse Livsforsikringspolicer i det hele skulle være stempelfri, blev afgjort ved Livsforsikringsloven i Fjor. Da Spørgsmaalet om Livsforsikringspolicernes Stempelpligt ud-

trykkelig var fremme den Gang, og da man slog sig til Ro den Gang med, at de skulde være stempelpligtige, ser det noget mærkeligt ud, at man benytter denne lille Lejlighedslov til at rejse dette omfattende Spørgsmaal igen. Allerede af den Grund maa jeg være en Modstander deraf.

Den ærede Ordfører refererede noget af Statutterne for det Selskab, her er Tale om, og gjorde opmærksom paa, at det er et Selskab, hvor Garanterne kunne have nogle Fordele, idet der er stillet i Udsigt, at de foruden den sædvanlige Sparekasserente af deres Kapital, 4 pCt. skulle under visse Omstændigheder kunne faa 4 pCt. til. Det er jo rigtigt, men disse Omstændigheder ville vistnok aldrig indtræffe. Jeg har forhandlet med vedkommende Selskab og er bemyndiget til at erklære, at det er villigt til at fratagde denne Bestemmelse, hvis der stilles den Fordring for at give Stempelbegunstigelse, at de skulle fratage den.

Men i øvrigt kan jeg ikke sige andet, end at selve den Tanke, der ligger til Grund for dette Selskab, har min Sympati. Der tales meget om, at det er et godt Formaal at faa Folkeforsikringstanken indarbejdet i Befolkningen. Der oprettes Folkeforsikringsselskaber, og bestaaende Livsforsikringsselskaber udvide sig nu med Folkeforsikringsafdelinger, og det gaar altsammen under den Fane, at man vil Smaafolks Vel, og at man vil indarbejde i de bredere Lag Tanken om at forsikre sig selv for sin Alderdom og de efterladte efter sin Død. Jeg tror, at de Folk, der kende noget til dette Forhold, meget vel vide, hvorledes det i Virkeligheden ser ud. Det ser saaledes ud, at de energiske Agenter, Livsforsikringsselskaberne have, ret hyppigt i stort Antal faa Folk i ringe Kaar til at tegne sig for en Livsforsikring. De faa dem op til Lægen og faa dem undersøgte, og Lægen faar sit Honorar. De faa Livsforsikringen tegnet, og Agenten faar sit Honorar. Vedkommende faar sin Police og betaler den maaske 1, maaske 2 Aar, i gunstigste Tilfælde 3 eller 4 Aar, men saa kommer der meget ofte, maaske i et Fler-tal af Tilfælde, en Dag, hvor vedkommende paa Grund af Arbejdsløshed, Sygdom, Uheld eller paa Grund af daarlige Forretninger, hvis det er en mindre Forretningsmand, en Tid ikke kan erlægge den Præmie, der skal til for at opretholde Forsikringen, og det er da nogle af de Penge, han først lader være med at betale. Saa springer Livsforsikringen. Lægen og Agenten have, som sagt, faaet deres,